

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **R. G.**, proti žalovanému: **Magistrát města Brna, odbor územního a stavebního řízení**, se sídlem Malinovského náměstí 3, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2015,

t a k t o :

Věc **se postupuje** Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce v podání označeném jako „Žaloba proti jednání SÚ Komín a žádost o zrušení jejich rozhodnutí“, které bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 9. 2015, uvedl, že dne 5. 2. 2014 podal u Úřadu městské části Brno-Komín, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), žádost o udělení výjimky z požadavků, které jsou stanoveny § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů. Stavební úřad rozhodnutím ze dne 23. 6. 2014, č. j. S-MCBKOM 00336/2014/12, výjimku neudělil a k odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 10. 2014 zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23. 6. 2014. Stavební úřad opětovně ve věci rozhodl dne 20. 2. 2015, kdy znovu žalobcovu žádost o povolení výjimky zamítl. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce opět odvolal a žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 6. 2015 rozhodl opačně než ve svém rozhodnutí ze dne 10. 10. 2014. Žalobce se domnívá, že se tak stalo v důsledku korupčního jednání, když rozhodnutí žalovaného o jeho odvolání bylo podle jeho názoru ovlivněno úředníky stavebního úřadu.

Přestože žalobce jako žalovaný správní orgán uvádí stavební úřad (tj. správní orgán I. stupně) a domáhá se zrušení jeho rozhodnutí, jedná zdejší soud jako s žalovaným s Magistrátem města Brna, odborem územního a stavebního řízení (tj. správním orgánem II. stupně), který žalovaným má být podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť s obsahu žaloby je zjevné, že žalobce brojí i proti jeho rozhodnutí o odvolání ze dne 10. 6. 2015 (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56).

Dle § 7 odst. 1 s. ř. s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení o správní žalobě věcně příslušný krajský soud. Dle § 7 odst. 4 s. ř. s., byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému.

Dle § 7 odst. 2 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

Vzhledem k tomu, že žalobce napadá rozhodnutí ve stavební věci je ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. dána příslušnost krajského soudu, v jehož obvodu má sídlo stavební úřad, tj. Krajského soudu v Brně.

Nejvyšší správní soud proto podle § 7 odst. 4 s. ř. s. postoupil věc k vyřízení Krajskému soudu v Brně.

Současně zdejší soud považuje za vhodné poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2008, č. j. 8 As 2/2008 - 112, z něhož je zřejmý závěr, že byla-li žaloba (§ 65 s. ř. s.) podána v zákonné lhůtě u věcně nepřislusného Nejvyššího správního soudu, není její včasnost ovlivněna tím, že ji tento soud postoupil věcně a místně příslušnému krajskému soudu až po lhůtě k jejímu podání.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu